

Nař. rozhodnutí odmítlo žádost st-lky za předložení spisů jako nepřipustnou, ale z důvodů jemu připojených vychází na jevo, že zamítlo žádost tu jako bezdůvodnou, vycházejíc z právního náhledu, že finanční komise obecní má jen tenkrát právo nahlížeti do spisů obce, má-li také právo podati stížnost do toho kterého usnesení obce.

Nss má však za to, že otázku, má-li finanční komise právo na předložení spisů, dlužno řešiti bez zřetele na to, zda v konkrétním případě finanční komise má právo stížnosti či nikoliv. Zákon zřídil finanční komisi jako zvláštní orgán nadaný právem kontrolovati veškeré hospodářství obecní (§ 9, odst. 3 fin. nov.).

Staví-li takto zákon veškeré obecní hospodářství pod dozor a kontrolu finanční komise, leží zajisté v jeho intenci, aby finanční komisi bylo umožněno kontrolu tu vykonávati a jedním z hlavních prostředků k výkonu tohoto práva jest nezbytně oprávnění nahlížeti do spisů obce, pokud se odnášejí k obecnímu hospodářství. Zákon neposkytuje žádné opory pro náhled, že právo kontroly obecního hospodářství a tedy i oprávnění z něho nutně plynoucí, t. j. oprávnění nahlížeti do spisů, hospodářství obecního se týkajících, má býti obmezeno jen na případy, ve kterých finanční komisi přísluší právo se odvolati, tedy na případy, kde dozorčí právo obecní komise je posíleno zvláště vydatným prostředkem, který z pojmu dohledu o sobě by se nepodával. Žal. úřad ve svém rozhodnutí sám uznává, že opatření městské rady, o které tu jde, jest rázu finančně hospodářského a odporuje tedy zákonu, když přes to odepřel finanční komisi nárok na nahlédnutí do spisů tohoto opatření se týkajících.

Opačný náhled žal. úřadu nesrovnává se tudíž se zákonem, pročež bylo nař. rozhodnutí zrušiti po rozumu § 7 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876.

Č. 1576.

Vývozní povolení: Poplatek za vývozní povolení či kauce ke krytí poplatků, jež budou vyměřeny?

(Nález ze dne 16. října 1922 č. 9434.)

Věc: Josef C. v O. proti úřadu pro zahraniční obchod o vrácení kauce.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím byla zamítnuta žádost st-lova, aby mu byla vrácena kauce 1000 K, kterou složil na poplatek za vydání povolení k vývozu ze dne 1. března 1920 č. — a — proto, že preklusivní lhůta byla překročena.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Povolení k vývozu vydala komise pro zahraniční obchod svojí expositurou v Moravské Ostravě ve smyslu nařízení vlády rep. čsl. ze dne 28. listopadu 1919 č. 645 sb. z. a n. Podle § 9 t. nař. hradí se správní výlohy této komise manipulačními poplatky, jichž vyši určuje správní výbor (§ 4), a jichž přebytek plyne do státního fondu. Není sporno, že při vydání těchto dvou povolení k vývozu složil st-l za každé peníz 500 K, dohromady tedy 1000 K. Spor jde jen o to, zdali tato částka byla zapla-

cena jako manipulační poplatek za vydání povolení k vývozu, jak tvrdí žal. úřad, či zdali byla složena jen jako kauce k zajištění poplatku, který v době vydání povolení nebyl vyměřen. Tak tvrdí st-l.

V prvním případě by st-li nepřislušel nárok na jeho vrácení, protože svrchu cit. nařízení vlády ani pozdější zákon ze dne 24. června 1920 č. 418 ani nařízení vlády ze dne 13. dubna 1920 č. 442 sb. z. a n. vydané k provedení tohoto zákona nemají ustanovení, že jest poplatky za nepoužitá povolení k vývozu neb dovozu vracet, a jenom vyhláškou úřadu pro zahraniční obchod ze dne 13. července 1920 č. 87377 ve sbírce zákonů a nařízení neuveřejněnou projevil tento úřad ochotu vrátiti ve výjimečných případech poplatky takové, když strana prokáže svoji nevinu na zmaření dovozu neb vývozu a podá žádost o vrácení poplatku v preklusivní lhůtě 3 měsíců ode dne, kdy lhůta k provedení vývozu neb dovozu prošla. Ze spisů správních vychází, že povolení k vývozu platila do 30. června 1920, žádost o vrácení poplatků pak byla podána dne 26. října 1921, tudíž po uplynutí výše uvedené lhůty, takže by bylo právně lhostejné a nadbytečné zjišťovati, zdali strana na nepoužití dovozních povolení nese vinu, či jest bezvinnou.

Avšak st-l tvrdí, že penízem 1000 K neplatil manipulační poplatky, nýbrž že jím pouze skládal kauci ke krytí těchto poplatků. Toto tvrzení dochází podpory ve spisech správních, kde na každém z povolení k vývozu jest potvrzeno, že byla složena kauce 500 K. Totéž napsáno jest i ve výpisu z likvidačních listů a tamtéž vyúčtováno jest dvakrát po 20 K na účet manipulačních poplatků, takže zbývá k dobru st-le 960 K.

Kdyby tomu bylo tak, pak by st-l měl nárok na vrácení té částky ze složených 1000 K, která skutečně vyměřenými poplatky za povolení k vývozu nebyla vyčerpána; avšak to nebylo vyšetřeno a ze spisů to nevyplývá, neboť nikde není zřejmo, v jaké výši byly manipulační poplatky skutečně vyměřeny.

Tento nedostatek způsobuje, že rozpor mezi stanovisky st-le a žal. úřadu zůstává neodklizen a nevysvětlen, ač to žal. úřad měl učiniti prve nežli o žádosti st-lově za vrácení 1000 K rozhodl.

Tím, že to opomenul, zůstala skutková podstata neúplnou, což brání nss-u, aby bezpečně mohl posouditi, zdali se nař. rozhodnutí srovnává se zákonem. Tato vada řízení jest tedy podstatná a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti po rozumu odst. 2 § 6 zák. o ss.

Č. 1577.

Honební právo (Morava): I. Dokud honební výbor obecní není utvořen, zastupuje předsedu jeho obecní starosta. Tento může za honební výbor platně přijmouti i výměr okr. správy politické o schválení nájmu obecní honitby, kterou vydražil obecní starosta sám. — II. Účinnost doručení po zákonu správně provedeného není podmíněna tím, že bylo adresátem (na př. obecním zastupitelstvem v zastoupení neexistujícího honebního výboru) vzata na vědomí. — III. Nepříčí se zákonu, podepíše-li písemnou smlouvu o nájmu obecní honitby, které vydražil sám obecní starosta, za neexistující honební výbor první radní s jedním členem obecního zastupitelstva (§ 18, odst. 1 mor. hon. zák. a čl. III. provád. předpisů). — IV. Mor. hon. zákon nedává nikomu nárok na to, aby úřad